

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การจัดกิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษ เพื่อพัฒนาความสามารถทางการฟัง-พูดเพื่อการสื่อสาร ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 มีขั้นตอนการวิจัยและสรุปผลการวิจัย ดังนี้

จุดมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อสร้างและหาประสิทธิภาพของกิจกรรมที่ใช้ในกิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษ เพื่อพัฒนาความสามารถทางการฟัง-พูด สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ตามเกณฑ์ 75/75
2. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถทางการฟัง-พูด ของนักเรียนทั้งก่อนและหลังเข้าร่วมกิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษ เพื่อพัฒนาทักษะการฟัง-พูด สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1
3. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดกิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษ

วิธีดำเนินการวิจัย

ผู้วิจัยได้แบ่งการศึกษาออกเป็น 3 ขั้นตอน โดยกำหนดขอบเขตในแต่ละขั้นตอนออกเป็น 3 ด้านคือ ขอบเขตด้านแหล่งข้อมูล ขอบเขตด้านเนื้อหา และขอบเขตด้านตัวแปร ซึ่งมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

ขั้นตอนที่ 1 สร้างและหาประสิทธิภาพของกิจกรรมที่ใช้ในกิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษ เพื่อพัฒนาความสามารถทางการฟัง-พูด สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา ปีที่ 1 ตามเกณฑ์ 75/75

ในการสร้างกิจกรรมที่ใช้ในกิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษ ผู้วิจัยได้สร้างกิจกรรมโดยกิจกรรมมีเนื้อหาสอดคล้องกับหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 มาตรฐานการเรียนรู้ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ หลักการจัดกิจกรรมค่าย และเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการจัดกิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษ และได้นำกิจกรรมที่ใช้ในกิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษ เพื่อพัฒนาความสามารถทางการฟัง-พูด สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่สร้างขึ้นให้อาจารย์ที่ปรึกษาพิจารณาและให้ข้อเสนอแนะในการปรับปรุงแก้ไข จากนั้นนำเสนอผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 ท่าน เพื่อ

ตรวจสอบความเหมาะสมของกิจกรรมที่ใช้ในกิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษ และได้ปรับปรุงกิจกรรมตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ แล้วจึงนำกิจกรรมไปทดลองใช้กับนักเรียนที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง

การทดลองแบบหนึ่งต่อหนึ่ง (One to one testing) กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2553 นักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 1 ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2553 โรงเรียนนาบ่อคำวิทยาคม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 41 จำนวน 3 คน เพื่อนำข้อมูลไปปรับปรุงแก้ไข การทดลองแบบกลุ่มเล็ก (Small group testing) นำกิจกรรมที่ใช้ในกิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษที่ปรับปรุงแก้ไขแล้ว ไปทดลองหาประสิทธิภาพกับนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 1 ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2553 โรงเรียนนาบ่อคำวิทยาคม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 41 จำนวน 9 คน ทำการทดลองกิจกรรม เก็บคะแนนจากการประเมินความสามารถทางการฟัง-พูดของนักเรียนในแต่ละกิจกรรม และเมื่อจัดกิจกรรมแล้วประเมินหลังเข้าร่วมกิจกรรม โดยใช้แบบทดสอบความสามารถทางการฟัง-พูด เพื่อหาประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 75/75 การทดลองแบบสนาม นำกิจกรรมค่ายที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วไปทดลองหาประสิทธิภาพกับนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 1 ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2553 โรงเรียนนาบ่อคำวิทยาคม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 41 จำนวน 30 คน

ทำการทดลองกิจกรรมค่าย เก็บคะแนนจากการประเมินความสามารถทางการฟัง-พูด ของนักเรียนแต่ละหน่วยการเรียนรู้ และเมื่อเข้าร่วมกิจกรรมครบทุกกิจกรรมแล้วประเมินหลังเรียนโดยใช้แบบทดสอบความสามารถทางการฟัง-พูด เพื่อหาประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 75/75

ขั้นตอนที่ 2 เปรียบเทียบความสามารถทางการฟัง-พูด ของนักเรียนก่อนและหลังเข้าร่วมกิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษ เพื่อพัฒนาความสามารถทางการฟัง-พูด สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

การจัดกิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษ เพื่อพัฒนาความสามารถทางการฟัง-พูด สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ปีการศึกษา 2553 โรงเรียนหนองกองพิทยาคม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 41 จำนวน 30 คน ทำการทดสอบก่อนเข้าร่วมกิจกรรม ดำเนินการจัดกิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษ เพื่อพัฒนาความสามารถทางการฟัง-พูด โดยมีแผนการจัดการเรียนรู้

จำนวน 12 ชั่วโมง และเมื่อเข้าร่วมกิจกรรมครบทุกกิจกรรมแล้วประเมินหลังเข้าร่วมกิจกรรม โดยใช้แบบทดสอบความสามารถทางการฟัง-พูด (ชุดเดียวกับก่อนเข้าร่วมกิจกรรม) จำนวน 30 ข้อ คะแนนเต็ม 30 คะแนน

ขั้นตอนที่ 3 ศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดกิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษ เพื่อพัฒนาความสามารถทางการฟัง-พูด สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา

ปีที่ 1

การศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่มีต่อการจัดกิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษ เพื่อพัฒนาความสามารถทางการฟัง-พูดแล้ว ผู้วิจัยได้แจกแบบสอบถามความพึงพอใจให้กับนักเรียนกลุ่มตัวอย่างตอบแบบสอบถาม แล้วนำมาตรวจความสมบูรณ์เพื่อนำไปวิเคราะห์ข้อมูลต่อไป

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้วิเคราะห์ข้อมูลการสร้างกิจกรรมที่ใช้ในกิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษ เพื่อพัฒนาความสามารถทางการฟัง-พูด หาความเหมาะสมของกิจกรรมโดยหาค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) หาประสิทธิภาพของกิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษโดยหาค่า E_1 / E_2 เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการฟัง-พูดก่อนเข้าร่วมกิจกรรมและหลังเข้าร่วมกิจกรรม โดยหาค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) หาความแตกต่างของค่าเฉลี่ยด้วยการทดสอบ (t - test dependent) และหาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่มีต่อการจัดกิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษ โดยหาค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) นำค่าเฉลี่ยที่ได้ไปเปรียบเทียบกับเกณฑ์และแปลผล

สรุปผลการวิจัย

การจัดกิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษ เพื่อพัฒนาความสามารถทางการฟัง-พูด ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 สรุปได้ ดังนี้

1. ผลการสร้างและหาประสิทธิภาพของกิจกรรมที่ใช้ในค่ายภาษาอังกฤษ เพื่อพัฒนาความสามารถทางการฟัง-พูด สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 พบว่า กิจกรรมที่ใช้ภายในค่ายภาษาอังกฤษ แบบทดสอบก่อนเข้าร่วมกิจกรรม เนื้อหา แบบฝึกหัดทำห่วยการเรียนรูู้

แบบทดสอบหลังเข้าร่วมกิจกรรม ผลการประเมินโดยผู้เชี่ยวชาญ พบว่า ในภาพรวมมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก และเมื่อนำไปหาประสิทธิภาพ พบว่า มีประสิทธิภาพเท่ากับ 75.56/77.81

2. ผลการเปรียบเทียบความสามารถทางการฟัง-พูด ระหว่างก่อนเข้าร่วมกิจกรรมและหลังเข้าร่วมกิจกรรมด้วยภาษาอังกฤษ เพื่อพัฒนาความสามารถทางการฟัง-พูด พบว่านักเรียนที่เข้าร่วมกิจกรรมด้วยภาษาอังกฤษ เพื่อพัฒนาความสามารถทางการฟัง-พูด ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีผลสัมฤทธิ์ทางการฟัง-พูดหลังเข้าร่วมกิจกรรมของนักเรียนสูงกว่าก่อนเข้าร่วมกิจกรรมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3. ผลการศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่มีการจัดกิจกรรมด้วยภาษาอังกฤษ เพื่อพัฒนาความสามารถทางการฟัง-พูด สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 พบว่า ในภาพรวมมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก

อภิปรายผล

จากผลการพัฒนาหนังสืออิเล็กทรอนิกส์โดยใช้การ์ตูนแอนิเมชันประกอบ เรื่องอินเทอร์เน็ตเบื้องต้น กลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ผู้วิจัยได้นำประเด็นสำคัญที่ค้นพบมาอภิปรายโดยแบ่งออกเป็น 3 ขั้นตอน ตามวัตถุประสงค์ของการวิจัยได้ดังนี้

1. ผลการสร้างและหาประสิทธิภาพของกิจกรรมที่ใช้ในคำภาษาอังกฤษ เพื่อพัฒนาทักษะทางการฟัง-พูด สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยผู้วิจัยได้สร้างกิจกรรมที่ใช้ภายในคำภาษาอังกฤษ โดยได้ศึกษาหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2551 และหลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ศึกษาหลักการและทฤษฎี ตลอดจนเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการจัดกิจกรรมโดยใช้เกม และการจัดกิจกรรมด้วย ผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างกิจกรรมโดยยึดหลัก ของเกมทางภาษา เรื่องศักดิ์ อัมไพพันธ์ (2543, หน้า 2) และศิริยา คณิวรานนท์ (2541, หน้า 18) ได้ให้ความหมายของเกมทางภาษาว่า หมายถึง กิจกรรมการเรียนรู้ทักษะทางภาษาที่สนุกสนาน และเกิดการเรียนรู้ทั้งเป็นรายบุคคลและสมาชิกในกลุ่ม ภายใต้วัตถุประสงค์และเงื่อนไขที่กำหนดไว้ โดยสอดคล้องกับ แนวคิดของ (Wright, Betteridge and Buckby, 1999, หน้า 1) ที่กล่าวไว้ว่า เกมทางภาษาสามารถแบ่งได้ตามลักษณะของจุดประสงค์ เนื้อหา และวิธีการของการฝึก เป็นต้นว่า การแต่งประโยค การฟัง พูด อ่าน และเขียน หรือการฝึกคำศัพท์ต่างๆ เป็นต้น เพราะเกมทางภาษานั้นสามารถฝึกทักษะทางภาษาได้อย่างครบถ้วนทุกทักษะ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ สุวรรณ พินิจ (2552) พบว่า ผลสัมฤทธิ์

ทางด้านการพัฒนาทักษะการฟัง-พูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่เรียนด้วยแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้เกม หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จากการศึกษาแนวคิดต่างๆ ที่กล่าวมาแล้วข้างต้นผู้ศึกษาจึงได้สร้างกิจกรรมที่ใช้ในค่ายภาษาอังกฤษ เพื่อพัฒนาความสามารถทางการฟัง-พูด สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ผลการประเมินโดยผู้เชี่ยวชาญ พบว่า มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.01$) และเมื่อนำไปหาประสิทธิภาพ พบว่า มีประสิทธิภาพเท่ากับ 75.56/77.81 เป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ จากผลการหาประสิทธิภาพชั้นทดลองกลุ่มเล็กและชั้นทดลองภาคสนาม พบว่า กิจกรรมมีประสิทธิภาพเท่ากับ 72.22/73.65 ซึ่งต่ำกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ 75/75 จากการสังเกตและสอบถามนักเรียนพบว่า มีปัญหาที่ทำให้ประสิทธิภาพกิจกรรมไม่ถึงเกณฑ์ ดังนี้ เวลาที่ใช้ในการจัดกิจกรรมมีน้อยเกินไปในการจัดกิจกรรม มีคำในเนื้อหาบางส่วนพิมพ์ผิด แบบฝึกหัดทำกิจกรรมที่ 2 มีน้อยเกินไป ในกิจกรรมที่ 2 มีคำศัพท์ และไวยากรณ์ ที่ยากเกินไปสำหรับนักเรียน จากปัญหาข้างต้นผู้วิจัยได้ปรับปรุงแก้ไข ดังนี้ เพิ่มเวลาที่ใช้ในการจัดกิจกรรมให้มากขึ้น จาก 1.30 ชั่วโมงเป็น 2 ชั่วโมง แก้ไขคำในเนื้อหาบางส่วนที่พิมพ์ผิดให้ถูกต้อง เพิ่มเติมแบบฝึกหัดทำกิจกรรมที่มีน้อยเกินไป ให้เพิ่มมากขึ้น โดยเพิ่มแบบฝึกหัดที่ 4 จาก 1 ข้อใหญ่ เป็น 2 ข้อใหญ่ ปรับเนื้อหากิจกรรมที่ 2 โดยลดจำนวนคำศัพท์ให้น้อยลง และปรับไวยากรณ์ให้ง่ายลงจากเดิม เพื่อให้เหมาะสมกับนักเรียน

และในชั้นทดลองภาคสนาม กิจกรรมมีประสิทธิภาพเท่ากับ 75.56/77.81 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ คือ 75/75 ทั้งนี้อาจเป็นเพราะผู้วิจัยได้ทำการแก้ไขตามคำแนะนำของนักเรียน คือเพิ่มเวลาที่ใช้ในการจัดกิจกรรมให้มากขึ้น แก้ไขคำในเนื้อหาบางส่วนที่พิมพ์ผิดให้ถูกต้อง เพิ่มเติมแบบฝึกหัดทำกิจกรรมที่มีน้อยเกินไป ให้เพิ่มมากขึ้น ปรับแบบฝึกหัดทำกิจกรรมให้มีเนื้อหาที่เหมาะสมกับนักเรียน อีกทั้งอาจเป็นเพราะกิจกรรมที่ใช้ภายในกิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษ เป็นกิจกรรมการเรียนรู้ที่ซ่อนอยู่ในกิจกรรมที่สนุกสนานให้บรรยากาศในการเรียนน่าสนใจ ซึ่งสอดคล้องกับคำกล่าวของ เตือนใจ แก้วโสภาส (2524, หน้า 63) และ เฉลียวศรี พิบูลชล (2535, หน้า 30) ได้กล่าวไว้ว่า การจัดค่ายภาษาอังกฤษ (English Camp) เป็นการเปลี่ยนบรรยากาศการเรียนการสอนในห้องเรียนเป็นนอกห้องเรียน ใช้กิจกรรมที่หลากหลาย ผู้เรียนได้มีโอกาสใช้ภาษาอังกฤษในสถานการณ์จริง โดยเน้นให้ผู้เรียนได้ใช้ภาษาในบรรยากาศที่สนุกสนาน เพลิดเพลิน โดยการใช้เกมต่างๆ บทบาทสมมติ เพลง ซึ่งกิจกรรมต่างๆ เหล่านี้จะจูงใจให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ภาษาโดยไม่รู้ตัว ผ่อนคลาย ไม่เครียด และสอดคล้องกับงานวิจัยของ สุริยา ต้นทอง พบว่ากิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษ สามารถสร้างแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนให้สูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

2. ผลการจัดกิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษ เพื่อพัฒนาความสามารถทางการฟัง-พูด สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 พบว่า ผู้เรียนที่เข้าร่วมกิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษ เพื่อพัฒนาความสามารถทางการฟัง-พูด ที่ผู้วิจัยได้สร้างขึ้นมีผลสัมฤทธิ์ทางการฟัง-พูด หลังเข้าร่วมกิจกรรมสูงกว่าก่อนเข้าร่วมกิจกรรมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ธิรลักษณ์ เอกนัยน์ (2548, บทคัดย่อ) พบว่า หลังจากการเข้าค่ายภาษาอังกฤษแล้ว นักเรียนมีความสามารถในการฟัง-พูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร เพิ่มขึ้นจากก่อนการเข้าค่ายภาษาอังกฤษอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และ ผลการวิจัยของ ศิริวรรณ โสภิตภักดีพงษ์ (2552, บทคัดย่อ) พบว่า หลังจากการเข้าร่วมกิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษแล้ว ความสามารถในการฟัง-พูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนเพิ่มขึ้นอย่าง มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากกิจกรรมที่ผู้วิจัยได้สร้างขึ้นมานั้น ได้มีแนวคิดตามที่กล่าวมาข้างต้นแล้ว ยังได้นำเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาและนำกลับมาปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะและนำเสนอผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความเหมาะสม จนได้กิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษที่มีคุณภาพ แล้วยังได้นำไปทดลองใช้เพื่อหาประสิทธิภาพตามกระบวนการของการวิจัย และปรับปรุงแก้ไขจนได้กิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษที่มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ เมื่อนักเรียนได้เข้าร่วมกิจกรรม ทำให้ผู้เรียนทำแบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการฟัง-พูด ได้คะแนนหลังเข้าร่วมกิจกรรมสูงกว่าก่อนเข้าร่วมกิจกรรม ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ สุวรรณ พินิจ (2552, บทคัดย่อ) ได้พัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้เกมฝึกทักษะการฟัง-พูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โดยแผนการจัดการเรียนรู้มีประสิทธิภาพ 84.39/88.22 และผลสัมฤทธิ์ด้านการฟัง-พูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่เรียนด้วยแผนการเรียนรู้โดยใช้เกม หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และงานวิจัยของ ชชาติกุลพล สมยาภักดี (2550) ได้พัฒนาชุดกิจกรรมค่ายภาษาไทย เพื่อส่งเสริมการอ่านจับใจความสำคัญ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยชุดกิจกรรมมีประสิทธิภาพ 80.22/84.81 และเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การอ่านจับใจความสำคัญ พบว่านักเรียนมีคะแนนหลังการเข้าร่วมกิจกรรมสูงกว่าก่อนการเข้าร่วมกิจกรรมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3. ผลการศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่มีการจัดกิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษ เพื่อพัฒนาความสามารถทางการฟัง-พูด สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 พบว่า ในภาพรวมมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.45$) และเมื่อพิจารณารายด้านพบว่า ในด้านปัจจัยนำเข้า นักเรียนมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.22$ และ S.D. = 0.81) ด้านกระบวนการ นักเรียนมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.44$ และ S.D. = 0.22) ด้านผลผลิตนักเรียนมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.50$ และ S.D. = 0.51) จากผลการวิเคราะห์ความพึงพอใจ อาจเป็นได้

ว่าผู้วิจัยได้สร้างกิจกรรม ที่เหมาะสมในการนำไปใช้ในกิจกรรมค่ายซึ่งสามารถสร้างความสนุกสนาน โดยสอดแทรกความรู้ ทำให้ผู้เรียนสนุกไปกับการเรียนรู้ และเป็นการสร้างบรรยากาศในการเรียนการสอนที่แตกต่างจากปกติ ทำให้ผู้เรียนกระตือรือร้นในการเรียนมากขึ้น ส่งผลให้นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการจัดกิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของสำอางค์ เรืองไทย (2548) ได้ทำการศึกษาการใช้กิจกรรมบทบาทสมมติตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร เพื่อส่งเสริมความสามารถในการฟัง-พูดภาษาอังกฤษและความคิดเห็นของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 พบว่าผลการประเมินความพึงพอใจต่อการเรียนภาษาอังกฤษโดยกิจกรรมบทบาทสมมติตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารโดยรวมอยู่ในระดับมาก

จะเห็นได้ว่าการจัดกิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษ เพื่อพัฒนาความสามารถทางการฟัง-พูด สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่สร้างและพัฒนาตามลำดับขั้นตอน มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ สามารถนำไปใช้ในการจัดกิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษได้จริง

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะทั่วไป

1.1 กิจกรรมที่ใช้ในกิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษ ควรเป็นกิจกรรมที่มีการพัฒนาทางด้านภาษาควบคู่ไปกับการเคลื่อนไหวร่างกายมากกว่ากิจกรรมอื่น เนื่องจากเป็นกิจกรรมที่ทำให้เกิดการผ่อนคลายความตึงเครียด จึงเหมาะสมวัยของนักเรียน จะทำให้การจัดกิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษบรรลุผลสูงกว่ากิจกรรมอื่น

1.2 ในการจัดกิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษ เพื่อพัฒนาความสามารถทางการฟัง-พูด ควรมีการเตรียมสื่อ วัสดุ และอุปกรณ์ในกิจกรรมอย่างเพียงพอ และอีกทั้งด้านกระบวนการจัดกิจกรรม ควรมีขั้นตอนเรียงลำดับจากง่ายไปหายาก จึงจะทำให้มีคะแนนความพึงพอใจของนักเรียนสูงกว่าด้านอื่นๆ

1.3 กิจกรรมที่ใช้ในค่ายภาษาอังกฤษ ควรเป็นกิจกรรมที่สามารถสร้างความสนุกสนานให้แก่ผู้เรียน และทำให้ผู้เรียนเกิดการผ่อนคลายในขณะที่เข้าร่วมกิจกรรม เพื่อไม่ให้นักเรียนเกิดความเบื่อหน่าย

1.4 ในการจัดกิจกรรมค่าย ควรจัดเวลาในแต่ละช่วงให้มีความเหมาะสมกับกิจกรรม และเนื้อหาที่สอน เพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้อย่างเต็มที่

2. ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรมีการศึกษาวิจัยโดยใช้แนวทางการสร้างกิจกรรมค่าย ในรายวิชาอื่นๆ เช่น สาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ สาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์ เพื่อเป็นการเพิ่มทักษะในแต่ละสาระการเรียนรู้ให้ผู้เรียนเกิดความคล่องแคล่วมากขึ้น

2.2 ควรมีการศึกษาแนวทางการคัดเลือกเกม ให้เหมาะกับวัย และความสนใจของผู้เรียน เพื่อเพิ่มความสามารถในการฟัง-พูด ขณะที่เกิดความสนุกสนาน และได้ฝึกฝนความสามารถทางการฟัง-พูด และได้รับประโยชน์จากกิจกรรมค่ายมากที่สุด